

POSLANECKÁ SNĚMOVNA
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Vystoupení V. Filipa na 6. schůzi Poslanecké sněmovny ke změně azylové politiky EU a revizi tzv. Dublinského protokolu

Nevystupuji, abychom se tady předváděli, dokonce ani nechci předvádět stanoviska takových skupin, jako je bilderbergská skupina nebo Trilaterální komise, které nám ordinují některé věci. Dovolím si říct, o jak vážný problém je. Začnu prostou statistikou. V roce 2015 požádalo 1,3 mil. lidí o mezinárodní ochranu v EU a je to údaj podle UNHCR, tedy podle Mezinárodní organizace pro uprchlíky pod OSN. V roce 2016 stejná organizace uvádí číslo 1,2 mil. Žádostí a rok 2017 ještě není uzavřen. V současné době je kolem 23 mil. lidí po celém světě v pozici uprchlíků v cizí zemi a dalších 40 mil. je podle UNHCR uprchlíky ve své domovské zemi, to znamená, že byli vyhnaní ze svých domovů a přesunuli se dovnitř státu, nebo nějaké jeho části. Evropa chrání 17 % globálních uprchlíků a v roce 2016 se konflikt v Sýrii stal největším světovým producentem uprchlíků s částkou 5,5 mil. lidí. Následuje Afghánistán - 2,5 mil. občanů, Jižní Súdán 1,4 mil. a mohl bych pokračovat Tureckem, Pákistánem, Libanem, Íránem, Ugandou. V loňském roce byla třetina žadatelů o azyl v EU ženského pohlaví a 32 % bylo dětí, 63 tis. bylo nezletilých bez doprovodu a také v těchto letech požádalo o azyl prostřednictvím organizací. Německo bylo zemí EU, která obdržela nejvíce žádostí o azyl, a to 722 tis. z počtu 1,2 mil. za rok 2016.

Ano, je jisté důležité, aby se lidé k sobě chovali jako lidé a je třeba zabránit tomu, aby lidé na cestě umírali hladem, žíznou a válečnými útrapami. Ale co je potřeba udělat pro to, abychom to mohli vůbec dokázat? Prvním předpokladem toho, aby se to povedlo, je, že skončí konflikty, které reprodukuje migrační krizi. Protože bez odstranění příčin nejsme schopni každoročně řešit tento problém, který se generuje v částech světa, kde jsou válečné konflikty. Co to znamená? Je primární solidarita v tom, že někoho přijmeme a nebo je primární solidarita v tom, že pomůžeme řešit konflikt v místě jeho vzniku? Podílela se ČR na rozvrácení Libye? Nepodílela. Díky, že se nám podařilo, abychom se na tom nepodíleli. Nezneužil jsem žádný způsobem takzvané bezletové zóny nad Libyí, nebombardovali jsme žádná libyjská zařízení a možná bychom mohli přispět k tomu, že budeme s někým, kdo v Libyi bude legitimně fungovat, řešit to, jakým způsobem budeme vracet zpátky ty, kteří utekli skutečně před válkou. Bylo by to velmi důležité. Když nechcete někomu ublížit na moři, nebo na cestě, tak potřebujete, aby se vrátil do bezpečného přístavu. Žel přístav Tripolis, ani Benghazi příliš bezpečné nejsou.

Co udělala EK pro bezpečnost těchto přístavů? Co jsme udělali my jako ČR, když už jsme alespoň třemi členy z 281 parlamentářů v českém Parlamentu, tedy v Senátu i ve Sněmovně, členy stále delegace Středomořské iniciativy. Co jsme navrhli? V čem jsme pomohli? Druhá otázka je, jestli jsme se podíleli nějakým způsobem na tom, abychom pomohli ukončit válečný konflikt v Sýrii. Tady si myslím, že si Česká republika zaslouží aspoň z mezinárodně politického hlediska určité uznání. Byli jsme jedna z mála zemí, která udržela velvyslanectví v Damašku. Dokonce jsme ještě v minulém roce poskytli humanitární pomoc, která byla rozdělována těm, kteří k tomu mají mandát, a myslím si, že naše postavení v syrské arabské republice je dobré. Ale co jsme udělali při jednání s našimi partnery? Souhlasím s tím, že jsme součástí EU, musíme jednat jako jediný stát a musíme předkládat nějaké návrhy. Máme pro to jisté nástroje. Můžeme postupovat společně v rámci Visegrádské skupiny, můžeme použít takzvaný slavkovský model a jednat s Francií o tom, aby se dál nepodílela na rozvrácení těchto států. Zeptali jsme se někdy na to, jestli zaplatilo Německo, Francie, Itálie za ropu, která nebyla zaplácena k datu pádu libyjského režimu? A jestli to bude započítáno ve prospěch těchto států, které takhle měly neoprávněný majetkový prospěch k tomu, aby se postaraly o migranty z tohoto území? Nevím o tom. Je důležité, abychom byli schopni přispět k tomu, že ten konflikt bude ukončen, že přece se máme podílet jako ČR na dalším mírovém vývoji nejen v Evropě, ale i jinde ve světě jako řekli bych zakládající nebo právní nástupce zakládajícího členu OSN. Je to naše právo a je to dokonce naše povinnost, abychom se tak chovali. A legitimní otázky na to, jestli je možné přijímat v Evropě směrnice, které zcela odporují základním principům výstavby EU, přece nemůžeme umlčovat. Jestliže platí v Evropě volný pohyb osob, fekněte mi, jaká je legitimita rozhodnutí - ať už jakkoli legitimní nebo nelegitimní komise - k tomu, aby nám rekli, že my musíme přijmout na základě kvót někoho. Odpověděla komise někdy některému z ministrů české vlády na to, že když nám je sem přesune, jestli je máme zavřít do věznic nebo do detenčního zařízení a držet je tam pod zámek, protože když oni přišli do EU, tak přece - jak jim máme zabránit v tom, aby nevyužívali ten základní pilíř výstavby unie, to znamená volný pohyb osob? To přece je zásadní problém.

Postavili jsme se někdy, nebo alespoň informovala vláda ČR Poslaneckou sněmovnu o tom, že se postavila proti kvótám takovým způsobem, abychom tomu mohli zabránit? Nepřipadá vám to rozhodnutí od zeleného stolu /nebo možná byl hnědý, možná, já nevím, byl potažen nějakým bílým plátnem nebo dokonce něčím jiným než jenom plátnem, prosím vás, je to přece legitimní otázka, jestli stavíme EU na tom, že byrokratické orgány mají větší pravomoc než volení zástupci. A teď nemluvíme jenom o ČR. Starali jsme se o to někdy, aby síla národních parlamentů byla vyšší, abychom měli dostatek času podle jednáních řádů k tomu, abychom mohli říci svůj vlastní názor k tomu, co EK přijímá, co navrhuje pro EP, v podstatě jediný legitimní, od lidu vzešlý demokratický orgán této unie? Ale to je přece zásadní otázka. A tady nezáleží na tom, jestli jsme politicky orientovaní nalevo nebo napravo nebo ve středu, jestli jsme konzervativní nebo liberální. Je důležité, jestli platí základní princip, protože každý stát se přece udržuje jenom na těch základních myšlenkách, na kterých byl vytvořen.

Dokončení na s. 2

Snad nezapomeneme, jak chutnají domácí jablka

Není všeho zlato, co se třeptá. Stejně tak je tomu i s dovozy různých komodit ze zahraničí. V posledních dnech se v některých místech republiky objevila jablka, která obsahovala látku, jež mohou člověku poškodit jeho zdraví. Rozčarování jsou i obchodníci, kteří je musí ze své nabídky stahovat. V současné době jsou ceny jablek jedny z nejvyšších za posledních pár let. Průměrná cena se pohybuje kolem 35 Kč za jeden kilogram. U některých vybraných odrůd však cena dosahuje až 50 Kč za jeden kilogram. Ceny dle ekonomů odpovídají údajně cenám evropských trhů.

Ovocnářská unie ČR uvádí, že neúroda jablek přispěla k jejich nedostatku na trhu a tím i ke zvýšení jejich ceny. U nás jsme loni sklídili 119 310 tun ovoce, což je jedna z nejnižších sklizní od roku 1990. Nejen počasí je viníkem současného stavu. Mnozí pěstitelé ovoce skončili vzhledem ke svému věku, většina však proto, že se jim ze strany státu, respektive ze strany ministerstva zemědělství, dostává minimální podpory. Právě tento resort by se měl urychleně zamyslet nad možným řešením, abychom ovoce nemuseli každým rokem jen dovážet

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny PČR

Máme se nejlépe v historii, ale...

Denně na nás sdělovací prostředky chrlí celou řadu statistik, z nichž má laskavý divák, čtenář či posluchač pro sebe vyvodit informaci, že se má nejlépe v historii. Pominu-li fakt, že by bylo velmi podivné, kdyby srovnání třeba se stavem před 30 nebo 40 lety nedopadlo lépe pro současnou dobu (i když jsou zde odvětví, u kterých by se dalo s úspěchem pochybovat), tak tato sdělení mají své zásadní trhliny...

Třeba fakt, že vlastní bydlení je dnes obrovský problém. Koupě bytu za vlastní našetřené prostředky se např. pro rodinu stává absolutním sci-fi, a tak se lidé uvazují na desítky let splácení hypoték, což má multiplikační efekt - třeba v tom, že pak musí „držet hubu a krok“, aby bylo každý měsíc z čeho splátku zaplatit. Ano, existuje alternativa - nájemní bydlení, jehož ceny jsou v posledních letech ovšem na tak vysoké úrovni, že je i tato varianta pro mnohé nedosažitelná. Ceny nemovitostí v ČR rostly například ve srovnání se sousedním Německem za loňský rok dvojnásobnou rychlostí...

Naopak výše mezd a platů roste pozvolna. Sice slyšíme o průměrné mzdě, ale i podprůměrné zdatný statistik či sociolog vám řekne, že je to údaj takřka bez výpovědní hodnoty, když jí 2/3 lidí práce stejně nedosáhnou. Pak stačí jen zmínka o zvedání minimální mzdy a zaměstnavatelé reagují stejně jako býk na červený hard. Přitom jsou to často ti stejní, kteří do zahraničí vyvedou podstatnou část svého zisku. Zisku, který jim vyprodukovali ti, jimž není možno přidat...

Máme se nejlépe, ale určitě to neplatí pro ty, jimž se skládáme na zdraví, protože jim ji zdravotní pojišťovna odmítá proplatit léčbu. V podstatě kterýkoli den si koupíte noviny, najdete tam jeden takový. A to jsou ještě oni „šťastlivci“, kteří mají naději, že dobré lidi nenechají jejich osud chladnými. Pak jsou zde tisíce, kteří mohou jen doufat...

Nejlépe jsou na tom určitě nejsou rodiče dětí, jimž se musí dotovat i několik desetítek na obědy, aby měli ve škole co jíst. „Nejlépe“ se mají také maminky samoživitelky, pro které se nenašla v rozpočtu naprosto marginální částka a ulehčilo se tak jejich těžkému údělu. Zato si odnesly dobrou radu - mají si najít jiného chlapa... Klademe důraz na lidská práva, ale necháme na území naší země s klidem podnikat společnosti, kteří dávají svým zaměstnancům asi taková práva jako u otrokářské společnosti. Bez možnosti se napít, nebo si zajít na WC i několik hodin v kuse. Asi z lásky k Česku...

Ano, všechny výše uvedené příklady mohou být v jednotkách procent, ale za každým procentem se skrývají iracké lidské osudy, což by měli mít na paměti všichni, kdo říkají, jak se máme nejlépe.

Ing. Kateřina Konečná, europoslankyně

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

Zákonodárci vydali premiéra Andreje Babiše a jeho pravou ruku Jaroslava Faltýnka (oba ANO) k trestnímu stíhání. Žádost policie ležela ve Sněmovně od poloviny listopadu. Minulý složení Poslanecké sněmovny už jednou dvojici politiků vydalo, úspěch ve volbách ale obnovil jejich poslaneckou imunitu.

Komunisté označili debatu za zbytečně dlouhou, když 8 stran dopředu deklarovaly, že nechá Babiše i Faltýnka vydat. „Klub KSČM je pověstný tím, že se chová racionálně. Nechceme omezovat časy nebo zkracovat (vystoupení) vzhledem k počtu subjektů ve Sněmovně,“ řekl předseda klubu Pavel Kováčik.

Kladensko a literatura (2)

Jak jsme konstatovali, kronikář Kosmas (1045-1125), se ve své Kronice české nezmiňuje o Budči. Protože čerpá z vyprávění „starců“, možná mu už nemohli o ní nic sdělit, protože mezitím ztratila svůj význam. Naopak široce rozvádí **legendu o Krokovi a jeho třech dcerách**, která se ústně předávala po léta od dědů po vnuky. **Nejmladší Libuše**, podle Kosmase však „moudrostí nejstarší“, nadaná věšteckou schopností prorokuje v Libušíně u studánky budoucí slávu naší vlasti.

O **Libušíně** se zmiňuje Kosmas jednak jako o hradišti, také ale jako o vesnici. Archeologové potvrzují slovanské osídlení už od 6. století, zbytky hradeb a valů však datovali až do 9. století. Legenda o Libušíně prouty byla později některými situována na Vyšehrad, (počínaje Přibíkem Pulkaou z Radenína, asi 1380), ale to archeologie vylučuje. Příběhu použili naši nejlepší umělci, spisovatelé, sochaři, malíři, v hudbě zejména Bedřich Smetana ve své slavné opeře. **Bohuslav Balbin (1621-1688)** ve svých „**Rozmanitostech**“, **Alois Jirásek (1851-1930)** ve „**Starých pověstech českých**“,

Vladislav Vančura (1891-1942) okrajově v „**Obrazech z dějin národa českého**“, manželka Kosmova zde vytýká kronikářů, proč těm starým zkazkám věří, možná jsou to lži. Dnešní archeologie ovšem o Libušíně jako významném hradišti předkřesťanské éry dost pochybuje. Přeskočme staletí do doby moderní. V blízkosti Libušína byly vybudovány doly Jan, Max a Schöller, tvrdá hornická práce inspirovala moderní spisovatele. Třeba **Karla Čapka (1898-1938)**, který svou „**První partu**“ situoval právě sem. Sám sfáral mezi horníky, aby mohl autenticky vyprávět o chlapecké solidaritě a dělnické dřině. O Libušíně psala především **Marie Majerová (1882-1967)**. Povídka „**Od ledna do máje**“ je situována na Maxovku v roce 1900, kdy zde proběhla jedna z největších hornických stávek. Samozřejmě i v „**Sířené**“ ožívá důl Maxovka a fiktivní rodina Hudců. Kladenský rodák režisér **Antonín Kachlík** sepsal sympatickou novelu a natočil jako film „**Červnové dny**“ o životě v učňovském hornickém internátu v Libušíně. **František Stavinoha (1928-2006)** znal dobře hornické prostředí, prožil v něm celý svůj aktivní život. Vznikly „**Figurky ze šmantů**“. Maxovka se v pestrých, čtivých a sympatických povídkách jmenuje Boldenka, Libušín dostal jméno Přemyslice. V Libušíně žil v nedávné době existenciální básník **Václav Hokův (1932-1986)**, jeho poesie je téměř neznámá, něco bylo vydáno teprve po jeho smrti. Ve své pouti po Kladensku se přišťe posuneme zase o kousek dál.

Pavel Hruban
Kostel poznamenaný četnými
pozdějšími přestavbami (naposledy
1883) je v jádru gotický, ale zřejmě
navazuje na starší svatyni z 10. století.

... ke změně azylové politiky EU

A jestli se chceme podílet na vytváření nějakého nového společenství /zcela záměrně neříkám státu/ jaké Evropská unie nebo nějaká evropská integrace /a nemusím do toho vůbec počítat pouze unijní státy/, tak přečte musím pořádkem dodržovat a mít na mysli základní principy výstavby, to znamená i ten volný pohyb osob.

Promiňte mi, politiku cukru a biče, to znamená když nepřijmete migranty, tak my vám dáme pokutu, my vás dáme před evropský soudní dvůr. A když neposlechnete, tak vám ještě dáme pokutu a zaplatíte o to víc. Já chápu solidaritu s Itálií, s Řeckem a dalšími státy. Podívejme se na Maltu, na Kypr a podobně. To není žádná jednoduchá situace. Ale přečte přimárně ta komise, když na to byla v roce 2011 upozorněna předsedou tehdejší italské vlády na zasedání Evropské rady - na to existuje protokol, záznam - který říkal, že po tom útoku na Liby se množí počet těch lidí, že přistavy v Itálii praskají ve švech.

Když v minulém volebním období tehdejší petiční výbor, který má na starosti lidská práva v českém Parlamentu, chtěl navštívit Lampedusu, tak víte, jaká byla odpověď italské strany /to je pro vás, kteří jste tady v prvním volebním období/, že je tam tak nebezpečná situace, že neuměj zajistit ochranu českých zákonodárců v přístavu. To byla odpověď, proč jsme tam nejeli, proč ta cesta nebyla vykonána.

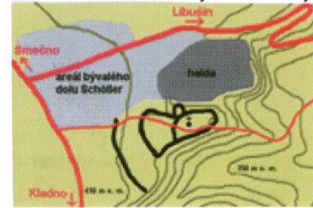
Bavme se o tom, jestli ta Evropská komise je zcela nekompetentní, protože od roku, kdy vznikla, od roku 2014, dělá jeden podraz po druhém právě vůči základním principům výstavby Evropy. A to nejde jenom o kvóty.

Já jsem přesvědčen, že v našem usnesení kromě toho, co je navrženo, musí být výzva vůči vládě České republiky k tomu, abychom jasně řekli, že to chce aktivní politiku pro řešení příčin té krize, aktivní politiku ve prospěch míru v Sýrii, ve prospěch mírového urovnání v Libyi, v Egyptě a v Iráku.

Ale my nemůžeme platit za rozhodnutí jiných s odůvodněním, že to je naše solidární povinnost. A já to odmítám. Odmítám hlasovat pro rozpočet, ve kterém bude napsáno, že my zaplatíme Spolkové republice Německo, Itálii, Francii a dalším státům nebo Spojeným státům americkým za to, že rozvracely tyto státy. Já to vidím jako zásadní, protože aniž bychom vyřešili příčinu, tak ta čísla, která se podobají jako vejce vejci, to znamená 1,3 nebo 1,2 mil. ročně migrantů, se nám tady budou generovat. A pak už to nepůjde tak, jak říkal pan poslanec Karel Schwarzenberg - tak se podívejte do Spolkové republiky Německo, že tam ty migranty mají, že jich tam je pár, že to nikdo ani neví. Já mám jiný poznatek. Nakonec jsem z Českých Budějovic a do Rakouska i do Německa to mám stejně blízko jako pan Karel Schwarzenberg, takže znám tu situaci velmi dobře. Nepřejte si, abych vám tady četl záznam od jedné zdravotní sestry, která byla napadena v nejmenovaném /abych se tady nedopustil nějakého přestupku/ německém městě, když šla z práce z nemocnice a byla napadena těmi migranty. Problém byl v tom, že ona požádala o ochranu český stát, protože německá policie řekla, že to řešit nebude, že není jejich občanka. Víte, a já vidím ten nestejný metr, který tady máme. Je smutné, že se k tomu dostáváme až nyní, v podstatě tři roky poté, kdy migrační vlna začala a jejíž následky tady řešíme. Proto moje výzva je k tomu, aby vláda České republiky měla dostatečný mandát od Poslanecké sněmovny k tomu, aby aktivně pracovala pro to, že namísto kvót se Evropská komise má starat o řešení příčin samotné migrační krize.

To je náš úkol, to je náš cíl, a to je způsob řešení. Mediální úsek ÚV KSČM.

Libušín

Archeologové potvrzují slovanské osídlení už od 6. století, zbytky hradeb a valů však datovali až do 9. století. Legenda o Libušíně prouty byla později některými situována na Vyšehrad, (počínaje Přibíkem Pulkaou z Radenína, asi 1380), ale to archeologie vylučuje. Příběhu použili naši nejlepší umělci, spisovatelé, sochaři, malíři, v hudbě zejména Bedřich Smetana ve své slavné opeře. **Bohuslav Balbin (1621-1688)** ve svých „**Rozmanitostech**“, **Alois Jirásek (1851-1930)** ve „**Starých pověstech českých**“,

Vladislav Vančura (1891-1942) okrajově v „**Obrazech z dějin národa českého**“, manželka Kosmova zde vytýká kronikářů, proč těm starým zkazkám věří, možná jsou to lži. Dnešní archeologie ovšem o Libušíně jako významném hradišti předkřesťanské éry dost pochybuje. Přeskočme staletí do doby moderní. V blízkosti Libušína byly vybudovány doly Jan, Max a Schöller, tvrdá hornická práce inspirovala moderní spisovatele. Třeba **Karla Čapka (1898-1938)**, který svou „**První partu**“ situoval právě sem. Sám sfáral mezi horníky, aby mohl autenticky vyprávět o chlapecké solidaritě a dělnické dřině. O Libušíně psala především **Marie Majerová (1882-1967)**. Povídka „**Od ledna do máje**“ je situována na Maxovku v roce 1900, kdy zde proběhla jedna z největších hornických stávek. Samozřejmě i v „**Sířené**“ ožívá důl Maxovka a fiktivní rodina Hudců. Kladenský rodák režisér **Antonín Kachlík** sepsal sympatickou novelu a natočil jako film „**Červnové dny**“ o životě v učňovském hornickém internátu v Libušíně. **František Stavinoha (1928-2006)** znal dobře hornické prostředí, prožil v něm celý svůj aktivní život. Vznikly „**Figurky ze šmantů**“. Maxovka se v pestrých, čtivých a sympatických povídkách jmenuje Boldenka, Libušín dostal jméno Přemyslice. V Libušíně žil v nedávné době existenciální básník **Václav Hokův (1932-1986)**, jeho poesie je téměř neznámá, něco bylo vydáno teprve po jeho smrti. Ve své pouti po Kladensku se přišťe posuneme zase o kousek dál.

Pavel Hruban
Kostel poznamenaný četnými
pozdějšími přestavbami (naposledy
1883) je v jádru gotický, ale zřejmě
navazuje na starší svatyni z 10. století.

... ke změně azylové politiky EU

A jestli se chceme podílet na vytváření nějakého nového společenství /zcela záměrně neříkám státu/ jaké Evropská unie nebo nějaká evropská integrace /a nemusím do toho vůbec počítat pouze unijní státy/, tak přečte musím pořádkem dodržovat a mít na mysli základní principy výstavby, to znamená i ten volný pohyb osob.

Promiňte mi, politiku cukru a biče, to znamená když nepřijmete migranty, tak my vám dáme pokutu, my vás dáme před evropský soudní dvůr. A když neposlechnete, tak vám ještě dáme pokutu a zaplatíte o to víc. Já chápu solidaritu s Itálií, s Řeckem a dalšími státy. Podívejme se na Maltu, na Kypr a podobně. To není žádná jednoduchá situace. Ale přečte přimárně ta komise, když na to byla v roce 2011 upozorněna předsedou tehdejší italské vlády na zasedání Evropské rady - na to existuje protokol, záznam - který říkal, že po tom útoku na Liby se množí počet těch lidí, že přistavy v Itálii praskají ve švech.

Když v minulém volebním období tehdejší petiční výbor, který má na starosti lidská práva v českém Parlamentu, chtěl navštívit Lampedusu, tak víte, jaká byla odpověď italské strany /to je pro vás, kteří jste tady v prvním volebním období/, že je tam tak nebezpečná situace, že neuměj zajistit ochranu českých zákonodárců v přístavu. To byla odpověď, proč jsme tam nejeli, proč ta cesta nebyla vykonána.

Bavme se o tom, jestli ta Evropská komise je zcela nekompetentní, protože od roku, kdy vznikla, od roku 2014, dělá jeden podraz po druhém právě vůči základním principům výstavby Evropy. A to nejde jenom o kvóty.

Já jsem přesvědčen, že v našem usnesení kromě toho, co je navrženo, musí být výzva vůči vládě České republiky k tomu, abychom jasně řekli, že to chce aktivní politiku pro řešení příčin té krize, aktivní politiku ve prospěch míru v Sýrii, ve prospěch mírového urovnání v Libyi, v Egyptě a v Iráku.

Ale my nemůžeme platit za rozhodnutí jiných s odůvodněním, že to je naše solidární povinnost. A já to odmítám. Odmítám hlasovat pro rozpočet, ve kterém bude napsáno, že my zaplatíme Spolkové republice Německo, Itálii, Francii a dalším státům nebo Spojeným státům americkým za to, že rozvracely tyto státy. Já to vidím jako zásadní, protože aniž bychom vyřešili příčinu, tak ta čísla, která se podobají jako vejce vejci, to znamená 1,3 nebo 1,2 mil. ročně migrantů, se nám tady budou generovat. A pak už to nepůjde tak, jak říkal pan poslanec Karel Schwarzenberg - tak se podívejte do Spolkové republiky Německo, že tam ty migranty mají, že jich tam je pár, že to nikdo ani neví. Já mám jiný poznatek. Nakonec jsem z Českých Budějovic a do Rakouska i do Německa to mám stejně blízko jako pan Karel Schwarzenberg, takže znám tu situaci velmi dobře. Nepřejte si, abych vám tady četl záznam od jedné zdravotní sestry, která byla napadena v nejmenovaném /abych se tady nedopustil nějakého přestupku/ německém městě, když šla z práce z nemocnice a byla napadena těmi migranty. Problém byl v tom, že ona požádala o ochranu český stát, protože německá policie řekla, že to řešit nebude, že není jejich občanka. Víte, a já vidím ten nestejný metr, který tady máme. Je smutné, že se k tomu dostáváme až nyní, v podstatě tři roky poté, kdy migrační vlna začala a jejíž následky tady řešíme. Proto moje výzva je k tomu, aby vláda České republiky měla dostatečný mandát od Poslanecké sněmovny k tomu, aby aktivně pracovala pro to, že namísto kvót se Evropská komise má starat o řešení příčin samotné migrační krize.

To je náš úkol, to je náš cíl, a to je způsob řešení. Mediální úsek ÚV KSČM.

Středočeský kraj může být regionem budoucnosti

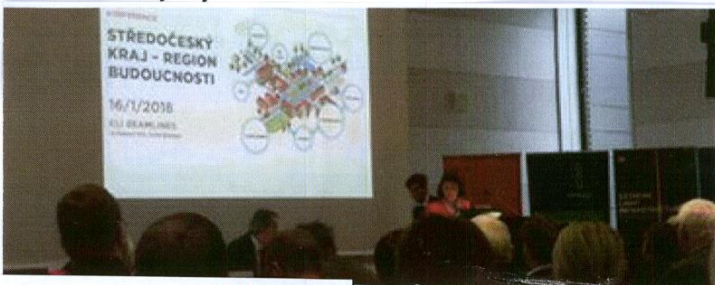
Pod záštitou hejtmanky Středočeského kraje Jaroslavy Pokorné Jermanové se konala 16. ledna v ELI Beamline v Dolních Břežanech konference „Středočeský kraj – region budoucnosti“. Za kraj konferenci zahájil radní pro oblast bezpečnosti a ICT Robert Bezděk. Projekt pro obce a města www.zrychli.net, který je základem pro další rozvoj chytrých měst, představila ve svém vystoupení ředitelka Středočeského inovačního centra Rut Bizková.

Konferenci zproudila úvodní přednáška Milana Zeleného, profesora, ekonom a vědce, který se věnoval velkému společenskému a ekonomickému přerodu, jehož jsme svědky. Velkým změnám, které není snadné předvídat a dlouhodobě plánovat, se musí řešit i operativně a budou klást nároky na budoucí generace. Představil i řadu modelů fungování regionů pro nejbližší budoucnost. Diskuse se stočila i třeba na veřejnou dopravu.

Poté se již v zajímavých přednáškách rozebíraly konkrétně jednotlivé oblasti možného rozvoje kraje. Internet a využití otevřených formátů dat, přínosy moderních technologií sociálním službám, domácí péči, zdravotnictví, využití moderních technologií v podnikání na příkladu Liftago, budoucí požadavky na absolventy škol ze strany zaměstnavatelů, fungování motivačních systémů nakládání s odpady, představována byla i témata energeticky efektivních budov a nezbytné infrastruktury chytrých měst. „Středočeský kraj má některé specifické NEJ, roste nám neustále počet obyvatel a většina obyvatel žije v malých obcích, máme přetíženou silniční síť a v centru Prahu.“

I dnešní konference ale ukázala, že máme potenciál stát se jedním z nejbohatších regionů Evropy, který bude moderní, prosperující, bohatý a bude umožňovat lidem aktivní a plnohodnotný život.“ shrnul akci zastupitel Zdeněk Štefek.

Ing. Zdeněk Štefek, předseda Výboru pro památkovou péči, kulturu a cestovní ruch, Středočeský kraj

Zpráva o činnosti VV a MěR KSČM Kladno pro Městskou konferenci Kladno 18. 1. 2018

Soudružky a soudruzi delegáti, vážení hosté, dovolte mi abych vás seznámil s činností VV MěR KSČM a Městské rady KSČM Kladno. Výkonný výbor se scházel pravidelně každý měsíc a řídil se plánem práce, sestavovaným vždy na jedno pololetí. Na svých jednáních připravoval plenární zasedání, které se konalo většinou před plenárním zasedáním OV KSČM, vždy poslední úterý v měsíci. Následně pak vycházel z úkolů ukládaných OV KSČM a jejich zpracováním do plánu práce Městské rady. Porady předsedu se většinou nekonaly po zasedání okresního výboru. Na městské konferenci KSČM v prosinci 2016 byl předsedou městské rady zvolen s. Nyš a sedmičlenný výkonný výbor: ss. Horký, Kellarová, Krčálková, Möstlová, Šmíd, Zvonarová. V průběhu loňského roku došlo ke kooptaci a to za s. Möstlovou s. Hroniková a za s. Krčálkovou s. Šimková. Na většině zasedáních VV se omlouvala s. Kellarová a to ze zdravotních důvodů. Na prvním zasedání Městské rady KSČM byli zvoleni tři místopředsedové, soudružka Möstlová, ss. Horký a Šmíd, po uvolnění s. Möstlové z VV nebyl zvolen třetí místopředseda s tím, že na dnešní konferenci budou zvoleni členové výkonného výboru a na 1. zasedání MěR budou opět zvoleni tři místopředsedové. Všichni členové výkonného výboru se aktivně podíleli na jeho práci, při řešení úkolů byli aktivní a plnili je odpovědně. Byli potvrzeni zástupci ZO jako členové Městské rady KSČM.

Členská základna nám sice stárne, ale i tak se snažíme udržovat počet aktivních organizací. Koncem roku, se splněním slibu s. Mouchy, že do strany přivede nové členy, se obnovuje činnost 5. ZO KSČM Kladno, která má k dnešnímu dni 4 členy. Za rok 2017 jsme přijali v městě Kladně 4 nové členy, 1 soudružku do ZO č. 42, a 1 soudružku a 2 soudruhy do ZO č. 5. Stále se nám nedaří zvýšit odběr stranického tisku – Halo novin, ale ani naši Svobody, naopak ubytkem členů, ubývají i odběratelé. V současnosti došlo ještě k potížím mezi společnostmi PNS a předplatiteli tiskoviny, tedy nejen HaNo. Většina funkcionářů základních organizací se snaží pomáhat VV při zajišťování politických akcí a výročních, na příklad 1. Máj, pietní akty k výročí osvobození, MDŽ, kde mají svůj velký podíl i oba Levicové kluby žen – Jiřienka a Viołka. V některých organizacích proběhly výroční členské schůze, v některých besedy se členy. Hodnotily se na nich nejen výsledky parlamentních voleb, ale i příprava městské konference a voleb do zastupitelstva města Kladna.

Ve vedení města máme náměstka primátora s. Mouchu, radního s. Krále, člena kontrolního výboru pana Carvana a v dalším výboru s. Svobodu. I další naši soudruzi a soudružky, kteří byli na kandidátce, pracují v komisích a dozorcích radách. Spolupráce s klubem zastupitelů, v jehož čele je soudruh Moucha, se v průběhu loňského roku zlepšila a můžeme ji hodnotit celkem kladně. Ve spolupráci s klubem zastupitelů se připravuje návrh kandidátky pro volby do zastupitelstva, které budou asi v měsíci říjnu letošního roku. Bude to značná práce pro naše současné zastupitele a kandidáty, ale i pro nás, členy strany, abychom jim pomohli i v jejich prezentaci.

S vaší pomocí musíme obsadit všechny volební komise.
Ladislav Nyš, předseda MěR KSČM Kladno

† 42. ZO KSČM Kladno se záručným oznamuje, že její řady opustil soudruh Alois DOUBRAVA, ve věku nedožitých 81 let. Čest jeho světélce památce!

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí